

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

POSTUL SI SMINTEALA

Unii spun:

– *Nu postim când ne aflăm la vreo întrunire ca să nu supărăm sau să smintim pe cineva cu ceea ce facem. Și comentau, spunând: oare, Hristos n-a spus ca să nu ne arătăm că postim, precum făceau și fariseii cei fățarnici?*

Starețul a răspuns la asta în felul următor:

– *Când postim, sau și atunci când facem orice altă faptă bună, trebuie să acționăm cu cuget smerit, ca niște “robi netrebnici”, ascultând de poruncile Bisericii. Și asta indiferent dacă ne văd sau nu ne văd oamenii. Așa cum nu trebuie nici să ne temem de dojana și comentariile lor când ne facem datoria față de poruncile lui Dumnezeu. Nu este corect ca în privința asta să depindem de faptul că se mârșește sau “se smintește” cineva. Dacă noi ne facem datoria noastră, responsabilitatea smintelii cade asupra celui ce se smintește, care într-o ultimă analiză fie nu recunoaște autoritatea lui Hristos și a Bisericii Sale asupra vieții noastre, fie că încearcă să-și justifice propria sa slăbiciune. Ne gândim la aceia ce se vor “sminti”, când ne vor vedea că postim, și nu ne gândim la cei ce ne văd că nu postim, eventual, că suntem creștini ortodocși. În acest din urmă caz responsabilitatea smintelii cade în întregime asupra noastră, deoarece noi suntem călcătorii poruncii.*

Pe de altă parte dacă această silogistică o aplicăm și în celelalte porunci ale Bisericii, desființăm toată legea morală a lui Dumnezeu. De pildă vreau să merg la biserică. Dar aproape întotdeauna voi întâlni oameni pe drum. Și mă gândesc: “Dacă intru înăuntru și mă văd, dacă sunt ateii și potrivnicii lui Hristos, se vor deranja și se vor întărâta. Dacă sunt creștini evlavioși, vor spune: “Ce creștin bun! Mergi la biserică!” și lauda lor îmi va răpi folosul mergerii la biserică. **Așadar, să nu merg la biserică. Voi merge la biserică atunci când nu mă va vedea nimeni”.** Și astfel s-a dus cu mersul la biserică. **Unde s-au mai auzit acestea? Care Evanghelie spune astfel de lucruri?**

Crampeie de viață. Din viața și învățăturile parintelui Epifanie Teodoropulos

LITURGICAL PROGRAM OF THE WEEK NOVEMBER 23 - 29

Wednesday, November 25 : **The Akathist of Saint Catherine** 6:30 PM

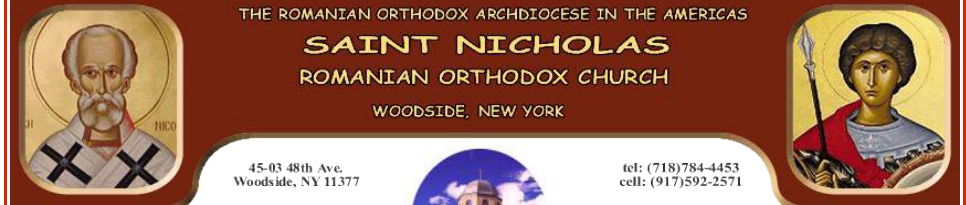
Friday, November 27 : **The Akathist of Saint Nicholas** 6:30 PM

Saturday, November 28 : **Matins, Divine Liturgy, Memorial Service** .. 8:30 AM

Vespers 6:30 PM

Sunday, November 29 : **Matins and Divine Liturgy** 8:30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 26-A DUPA RUSALII

Zis-a Domnul pilda aceasta: Unui om bogat i-a rodit din belșug țarina. Și el cugeta în sine, zicând: Ce voi face, că n-am unde să adun roadele mele? Și a zis: Aceasta voi face: Voi strica hambarele mele și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate roadele mele și bunătățile mele; și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te. Însă Dumnezeu i-a zis: Nebune! În această noapte vor cere de la tine sufletul tău. Și cele ce ai pregătit ale cui vor fi? Așa se întâmplă cu cel ce-și adună comori pentru sine însuși și nu se îmbogățește în Dumnezeu. (LUCA 12, 16 - 21)

PARINTELE ARSENIE MUSCALU – DESPRE POST

– **Cum putem sa postim atunci cand un prieten ne gateste ceva de dulce: daca mancam incalcam postul, iar daca nu mancam nu tinem dragostea aproapei?**

– E o intrebare care se pune de foarte multi oameni. Porunca dragostei este porunca desavarsirii, *dragostea este cununa tuturor virtutiilor*. Sa ne intrebam intai: cine ne-a adus intai porunca dragostei? **Porunca dragostei ne-a adus-o Mantuitorul Hristos. Biserica este pastratoarea poruncilor Lui. Biserica insa ne recomanda postul, atunci ce facem? Nu ascultam de Biserica, nu ascultam de Mantuitorul Hristos. Atunci in numele carui fel de dragoste sa incalcam porunca postului?** Si aici este vorba de o neintelegerere. As zice ca atunci cand este un post randuit de Biserica, trebuie sa il respectam. **Nu este dragoste adevarata aceea care incalca postul. Faptul de a ne cere cineva sa nu ascultam de Biserica dovedeste ca el nu asculta de Biserica, deci in numele cui ne cere sa ascultam de porunca dragostei? Ce fel de dragoste este?**

Deci atunci cand Biserica ne randuieste vreme de post, trebuie sa ascultam mai mult de Ea, pentru ca daca vom asculta de Ea, ascultand-o vom ajunge si la dragoste pe calea credintei si a postului. Sa renuntam la post din dragoste pentru aproapele, pentru a nu-l intrista, numai atunci cand e vorba de un post particular, adica avem noi o nevointa a noastra, in afara celor randuite de Biserica. Atunci putem sa renuntam la ea de dragul aproapei, pentru a nu-l mahni.

Deci cand e vorba de un post particular, renuntam la el pentru aproapele, dar **cand e vorba de un post randuit de Biserica, e mai bine sa spunem cu smerenie ca postim, caci vom marturisi prin asta pe Hristos.**

CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL - DESPRE POST

– *Părinte, oamenii care trăiesc duhovnicește în lume trebuie să arate celor lumești că postesc?*

– **Când e vorba de posturile rânduite de Biserica noastră – miercurea, vinerea, posturile mari – atunci trebuie, pentru că aceasta este o mărturisire a credinței.** Însă celelalte posturi, care se fac din nevoiță, pentru dragostea lui Hristos, sau pentru a fi auzită rugăciunea noastră într-o anumită cerere, trebuie să se facă în ascuns”.

FERICITUL PARINTE EPIFANIE - DESPRE POST

În postul Adormirii Maicii Domnului din anul 1967, își aduc aminte doi tineri căsătoriți, fiii săi duhovnicești, **am găzduit la o oarecare familie, rude cu noi, și n-am postit, ținând rânduiala casei aceleia. Am considerat lucrul acesta firesc și de la sine vrednic de iertare. După puțin timp am mers să ne mărturisim la Stareț, dar nu i-am spus nimic despre asta.** Am mărturisit alte lucruri. Ne-a citit rugăciunea de iertare și apoi am început să discutăm despre diferite chestiuni interesante. **În cursul convorbirii ajungând la post, am spus că n-am postit.** Am fi preferat să ni se deschidă pământul și să ne înghită de rușine când ne-a spus cu asprime:

– **Și credeți oare că v-ați mărturisit acum, când ați făcut un păcat atât de serios?**

Postul și sărbătorile

S-a pus adesea întrebarea **dacă se îngăduie să se servească mâncare de dulce în cazurile sărbătorilor onomastice, evenimentelor excepționale, întrunirilor cu prietenii etc, din perioada posturilor.** Starețul spunea că atenția față de oameni este o mare virtute, faptă care nu se poate suspenda în perioadele de post. Însă **pe masă să se pună în mod obligatoriu mâncăruri de post.** În cadrul unor limite, ele pot fi mai drese sau mai gustoase dacă vrem să cinstim pe cineva, însă **absolut obligatoriu de post.**

Postul și primirea de străini

Este precumpănitor la mulți punctul de vedere că pentru motive de primire de străini se îngăduie dezlegarea postului. Ca exemplu, din istoria Bisericii, se scoate în evidență tactica Părinților pustiului care încetau postul lor cu prilejul primirii unui oaspete sau a unui frate, când erau în călătorie. Starețul a limpezit lucrurile:

– Nicăieri în Pateric – spune el – nu se laudă vreun pustnic și nu se consideră ca exemplu deoarece a dezlegat postul pe motivul primirii de străini. Ceea ce s-a spus este faptul că **acei pustnici și nevoitori sfinți dezlegau postul lor ascetic personal, care era mult mai aspru decât cel rânduit de Biserica.** Mâncau, de pildă, puține crudități, legume muiate sau verdețuri crude, sau puțin posmag muiat și asta nu în fiecare zi, ci la 2-3 zile, sau mai rar. **Dacă se întâmpla, așadar, să găzduiască pe cineva, atunci fierbeau legumele, sau verdețurile și dacă era zi cu dezlegare la untdelemn, puneau peste ele puțin untdelemn sau beau puțin vin.** Se întâmpla să mai adauge puțină osteneală ca să mai dea puțin gust mâncării uscate **pentru a cinsti astfel pe oaspeții lor.** Cu smerenie primeau și ei înșiși o găzduire asemănătoare de foarte puținele ori când ieșeau din chiliile lor. **Iar când motivele primirii de străini dispăreau, se întorceau la postul aspru, sau la încă și mai aspru ca să recâștige terenul pierdut, adică nu cumva să se fi înșelat pe ei înșiși, încât primirea de străini să le fi fost un pretext de a slăbi postul lor.** Când un oarecare pustnic, continuă

Starețul, mergea să cerceteze pe alți pustnici în pustie, aceia îl cinsteau cu puțin vin (*fie deoarece era dezlegare la vin, fie deoarece aplicau economia pentru osteneala călătoriei*). **Și acesta îl bea mulțumind, din politețe, dar când se întorcea la chilia sa, rămânea atâtea zile fără apă câte pahare de vin primise în călătoria sa.** Ucenicul său, căruia i se făcuse milă de el, atunci când călătoreau împreună, ruga în ascuns pe cei la care găzduiau să nu-i dea vin.

M-am spovedit la Stareț cu mai mulți ani înainte, își aduce aminte un fiu duhovnicesc al său, că **un oarecare frate ne-a găzduit în casa sa. Avea cugetul puțin cam lumesc și n-am postit în zilele de post.** Starețul însă mi-a spus cu asprime:

– **Pe deoparte vărul, pe de alta cumătrul, dincolo cumnatul, apoi prietenul.** Bine faceți că primiți oaspeți. Și v-o recomand asta. Chiar și în zilele de post. **Dar veți servi mâncăruri de post. Îngrijiți și gustoase dacă vreți să cinstiți pe cineva, dar de post. Să le-o spuneți simplu: “Astăzi este post, de aceea vă servim mâncare de post. Nu vrem să călcăm legile Bisericii”.**

Postul și întrunirile

Mulți dintre fiii duhovnicești ai Starețului aveau de înfruntat multe probleme cu postul când luau parte la întruniri prietenești sau de breaslă (a vechilor colegi de școală, de muncă, de facultate etc). Este de observat că în **societățile creștinești contemporane de nuanță occidentală, astfel de întruniri se rânduiesc de regulă miercurile și mai ales vinerile,** deoarece următoarea zi, sâmbătă, este nelucrare și se încheie săptămâna de lucru. (Starețul în asta vedea o lucrare diavolească ascunsă. “S-au pierdut celelalte zile”, spunea el). Evident că nimeni nu ia în considerare marile perioade de post, nici nu are grijă să pună mâncăruri de post. Eventual, ceva salate, este singura rezolvare pentru cei ce vor să postească. Linia Starețului era categorică:

– **Dacă vreți să luați parte la aceste întruniri, aveți binecuvântare, dar să postiți mâncând orice se află de post. Dacă nu v-ați săturat, mâncați după aceea acasă sau la restaurant. Dacă nu puteți ține postul, atunci nici să nu luați parte.**